

ΑΡΙΘΜΟΣ: 1323/2016

ΤΟ ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΜΗΜΑ Η'

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές Σταματία Αναστασιάδου, Πρόεδρο Εφετών, Κλεόβουλο-Δημήτριο Κοκκορό και Ευαγγελία Τουπαδάκη, Εισηγήτρια, Εφέτες και τη Γραμματέα Χαραλαμπία Στάθη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, την 23η Σεπτεμβρίου 2016, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ - ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: Ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «

» και το

διακριτικό τίτλο « » , που εδρεύει στον

και εκπροσωπείται νόμιμα,

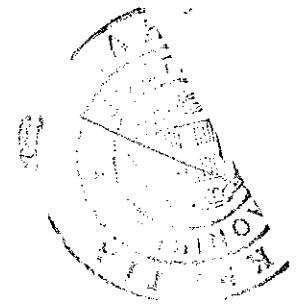
για τον εαυτό της και ως καθολικής διαδόχου, κατόπιν νομίμου υποκαταστάσεως με συγχώνευση λόγω απορροφήσεως κατ'άρθρο 68 επ. ΚΝ 2190/1920, της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία

η οποία

παραστάθηκε διά του πληρεξουσίου της δικηγόρου

ΤΟΥ ΕΦΕΣΙΒΑΛΗΤΟΥ - ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ:

ο οποίος παραστάθηκε διά του πληρεξουσίου του δικηγόρου

Ο ενάγων άσκησε, ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης και του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, τις με αριθμό εκθέσεως καταθέσεως 1292/2013 και 19910/2013 αγωγές του αντίστοιχα, με τις οποίες ζήτησε ό,τι αναφέρεται σ' αυτές. Το Μονομελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης, δικάζοντας επί της αριθμό εκθέσεως καταθέσεως 1292/2013 αγωγής, εξέδωσε τη με αριθμό 14548/2013 απόφασή του, που κήρυξε εαυτό καθ'ύλην αναρμόδιο και παρέπεμψε αυτήν προς εκδίκαση στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης, στο οποίο και εισήχθη προς εκδίκαση. Ακολούθως το Πολυμελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης, αφού συνεκδίκασε αμφότερες τις αγωγές, εξέδωσε τη με αριθμό 11842/2015 οριστική απόφασή του, κατά την τακτική διαδικασία, με την οποία, τις έκανε δεκτές εν μέρει. Κατά της αποφάσεως αυτής παραπονείται η εκκαλούσα, με τη με αριθμό εκθέσεως καταθέσεως 3389/8-10-2015 έφεσή της, ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου.

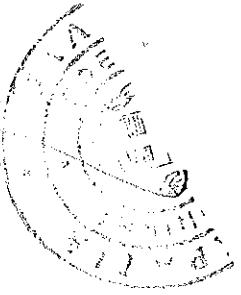
Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως και κατά την εκφώνησή της από το σχετικό πινάκιο στη σειρά της, οι διάδικοι παραστάθηκαν στο ακροατήριο του Δικαστηρίου διά των πληρεξουσίων τους δικηγόρων, οι οποίοι και αναφέρθηκαν στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά το άρθρο 495 παρ. 4 ΚΠολΔ, όπως προστέθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 12 του Ν. 4055/2012 (ΦΕΚ Α

51/12.3.2012) και σύμφωνα με το άρθρο 113 του ιδίου νόμου ισχύει από 2-4-2012 και στην οποία μετά το εδάφιο α΄ προστέθηκε εδάφιο β΄ με το άρθρο 93 παρ. 1 του Ν. 4139/2013 (ΦΕΚ Α 74/20.3.2013) -και πριν την αντικατάστασή του από το άρθρο 1 άρθρο τρίτο του Ν. 4335/2015 (ΦΕΚ Α 87/23.7.2015, που ισχύει από 1-1-2016, σύμφωνα με το άρθρο ένατο παρ. 2 του αυτού άρθρου και νόμου-, που εφαρμόζεται εν προκειμένω ενόψει του χρόνου ασκήσεως της ενδίκου εφέσεως (8-10-2015): "Εκείνος που ασκεί το ένδικο μέσο της έφεσης, της αναίρεσης και της αναψηλάφησης, υποχρεούται να καταθέσει παράβολο ποσού διακοσίων (200), τριακοσίων (300) και τετρακοσίων (400) ευρώ αντίστοιχα, το οποίο επισυνάπτεται στην έκθεση που συντάσσει ο γραμματέας. Σε περίπτωση που δεν κατατεθεί το παράβολο, το ένδικο μέσο απορρίπτεται από το δικαστήριο ως απαράδεκτο. Σε περίπτωση ολικής ή μερικής νίκης του καταθέσαντος, το δικαστήριο με την απόφασή του διατάσσει να επιστραφεί το παράβολο σε αυτόν, αλλιώς διατάσσει να εισαχθεί στο δημόσιο ταμείο. Η υποχρέωση της παρούσας παραγράφου δεν ισχύει για τις διαφορές των άρθρων 663, 677 και 681Β". Από τις συνδυασμένες διατάξεις του ως άνω άρθρου 495 παρ. 4 ΚΠολΔ και αυτές του άρθρου 532 του ίδιου κώδικα, που ορίζει: "Αν λείπει κάποια από τις προϋποθέσεις του παραδεκτού της έφεσης, ιδίως αν η έφεση δεν ασκήθηκε εμπρόθεσμα και κατά τις νόμιμες διατυπώσεις, το δικαστήριο την απορρίπτει ως απαράδεκτη και αυτεπαγγέλτως", προκύπτει ότι εκείνος που ασκεί το ένδικο μέσο της εφέσεως υποχρεούται να καταθέσει παράβολο ποσού διακοσίων (200) ευρώ, το οποίο επισυνάπτεται στην έκθεση που συντάσσει ο γραμματέας, καθώς και ότι σε περίπτωση που δεν κατατεθεί το παράβολο, το ένδικο αυτό μέσο απορρίπτεται από το δικαστήριο και αυτεπαγγέλτως ως απαράδεκτο (ΑΠ 532/2016, ΑΠ 341/2015, σε ΤρΝομΠλ Νόμος). Με βάση τ΄ ανωτέρω η κατάθεση του παραβόλου συνιστά τυπική προϋπόθεση του παραδεκτού της εφέσεως. Όμως, εφόσον ορίζεται ότι το απαράδεκτο γεννάται "αν

δεν κατατεθεί το παράβολο" και όχι αν αυτό δεν κατατεθεί εμπροθέσμως, η κατάθεση αυτού μετά την άσκηση της εφέσεως και πριν από τη συζήτησή της δεν συνεπάγεται το απαράδεκτο αυτής (ΑΠ 341/2015, ό.π.).

Στην προκείμενη περίπτωση, με την κρινόμενη από 29-9-2015 και με αριθμό εκθέσεως καταθέσεως 3389/8-10-2015 έφεση προσβάλλεται η 11842/2015 οριστικής αποφάσεως του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, η οποία εκδόθηκε αντιμωλία των διαδίκων, κατά την τακτική διαδικασία, και με την οποία, αφού συνεκδικάσθηκαν οι με αριθμό καταθέσεως 1292/2013 και 19910/2013 αγωγές του ήδη εφεσιβλήτου (ερειδόμενες στις διατάξεις των άρθρων 1-4, 9 και 65 παρ. 1 και 2 του Ν. 2121/1993 "διατάξεις των άρθρων 1, 2, 3 και 4 του Ν. 2121/1993 "Πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα" και άρθρων 914 και 932 ΑΚ) έγιναν δεκτές εν μέρει ως κατ'ουσίαν βάσιμες. Όμως, όπως προκύπτει από τη σχετική (με αριθμό 3389/2015) έκθεση του αρμόδιου γραμματέα, τη συνημμένη στο επικυρωμένο αντίγραφο της εφέσεως που υπάρχει στη δικογραφία, τὸ δικόγραφο αυτής (εφέσεως) κατατέθηκε, την 8-10-2015, χωρίς το οικείο παράβολο των διακοσίων (200) ευρώ, ούτε, εξάλλου, από τα προσκομισθέντα μετ'επικλήσεως από την εκκαλούσα έγγραφα προκύπτει ότι έλαβε χώρα τέτοια κατάθεση, αλλά ούτε και γίνεται σχετική αναφορά για κατάθεση παραβόλου στις κατατεθείσες, την 20-9-2016 (ήτοι πριν τη συζήτηση της εφέσεως), ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου έγγραφες προτάσεις της (βλ. τις από 23-9-2016 έγγραφες προτάσεις της εκκαλούσας με την επ'αυτών από 20-9-2016 πράξη καταθέσεως της αρμόδιας γραμματέα του Δικαστηρίου τούτου). Επομένως, εφόσον η κρινόμενη έφεση ασκήθηκε χωρίς την κατάθεση του εν λόγω παραβόλου, λείπει μία από τις προϋποθέσεις του παραδεκτού της, η οποία λαμβάνεται και αυτεπαγγέλτως υπόψη, και για το λόγο αυτό είναι απαράδεκτη. Συνακόλουθα, πρέπει να απορριφθεί η έφεση και να καταδικασθεί

η εκκαλούσα, λόγω της ήττας της (άρθρα 106, 176, 183 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ), στα δικαστικά έξοδα του εφεσιβλήτου, όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό.

**ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ
ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ αντιμωλία των διαδίκων.**

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ τη με αριθμό καταθέσεως 3389/8-10-2015 έφεση κατά της με αριθμό 11842/2015 οριστικής αποφάσεως του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την εκκαλούσα στα δικαστικά έξοδα του εφεσιβλήτου, για τον παρόντα βαθμό δικαιοδοσίας, τα οποία ορίζει στο ποσό των εξακοσίων (600) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίσθηκε, στη Θεσσαλονίκη, την 16η Δεκεμβρίου 2016 και δημοσιεύθηκε στον ίδιο τόπο, στο ακροατήριο του παρόντος Δικαστηρίου, σε έκτακτη, δημόσια συνεδρίαση, την 19^η Δεκεμβρίου 2016, απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

